

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 91/10
19.05.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Анђелке Станковић, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.В, због кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 1074/09 од 14.12.2009. године, подигнутом против правноснажних пресуда Другог општинског суда у Београду К. 1343/06 од 13.10.2008. године и Окружног суда у Београду Кж. 1567/09 од 04.08.2009. године, у седници већа одржаној на основу члана 422. став 3. ЗКП-а, у присуству окривљеног И.В, а у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, адвоката И.М, дана 19.05.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖЕЊЕМ захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. број 1074/09 од 14.12.2009. године, ПРЕИНАЧУЈУ СЕ правноснажне пресуде Другог општинског суда у Београду К. 1343/06 од 13. октобра 2008. године и Окружног суда у Београду Кж. 1567/09 од 04.08.2009. године, тако што Врховни касациони суд,

према окривљеном И.В, из Б, улица ... број ..., рођеном ... године у Б, од оца П. и мајке Д,

на основу члана 354. тачка 3. ЗКП-а, у вези члана 103. тачка 6. у вези члана 104. став 6. КЗ,

ОДБИЈА оптужбу да је,

„дана 20.05.2003. године, око 17,00 часова у Б., на раскрсници улице ... и улице ..., одузео моторно возило марке „...“, регистарског броја ..., власништво оштећеног Н.Т, у намери да овим присвајањем прибави себи противправну имовинску корист, тако што је на поменутој раскрсници приметио наведено возило чија су врата била откључана, а кључеви су се налазили у контакт брави аутомобила, па је користећи непажњу власника ушао у исти и удаљио се са лица места, да би потом из возила одузео мобилни телефон „...“, са претплатничком картицом ..., новчаник у коме су се налазила лична документа, возачка и саобраћајна дозвола на име власника и новац у износу од 360,00 динара у различитим апоенима, један амерички долар, једна „хало картица“ „Телекома Србија“ од 200,00 динара, као и две иконе, једна св. Ђорђа, а једна св. Петке, при чему је био свестан забрањености дела“,

чиме би извршио кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. КЗ и кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ, На основу члана 197. став 1. ЗКП-а, трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Другог општинског суда у Београду К. 1343/06 од 13.10.2008. године, окривљени И.В, оглашен је кривим за кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. ст.1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и за кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ,

за које му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године у коју му се урачунава време које је провео на задржавању у просторијама ОУП Чукарица од 20.05.2003. до 22.05.2003. године.

Пресудом Окружног суда у Београду Кж. 1567/09 од 04.08.2009. године, одбијене су као неосноване жалбе Другог општинског јавног тужиоца у Београду и окривљеног И.В. и првостепена пресуда је потврђена.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 1074/09 од 14. децембра 2009. године против правноснажне пресуде Другог општинског суда у Београду К. 1343/06 од 13.10.2008. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, учињене у корист окривљеног и правноснажне пресуде Окружног суда у Београду Кж. 1567/09 од 04.08.2009. године, због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 2. ЗКП-а, у вези члана 103. тачка 6. у вези члана 104. став 6. КЗ, учињене на штету окривљеног са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева утврди да је првостепеном пресудом повређен закон у изнетом смислу у корист окривљеног, као и да преиначи другостепену пресуду и одбије оптужбу Другог општинског јавног тужиоца у Београду Кт. бр. 839/03 од 29.12.2003. године прецизирану 02.11.2006. године за предметна кривична дела.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП-а, у седници већа, у присуству окривљеног И.В, а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, адвоката И.М, размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је одлучујући на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116 од 22.12.2008. године) нашао:

Захтев је основан.

Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основано указује да је другостепеном пресудом повређен кривични закон на штету окривљеног И.В. и то одредба члана 369. тачка 2. ЗКП-а, у вези члана 103. тачка 6. КЗ-а у вези члана 104. став 6. КЗ-а, јер је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Наиме, из списка предмета и оптужнице Другог општинског јавног тужиоца Кт. бр. 839/03 од 29.12.2003. године која је прецизирана 02.11.2006. године, произлази да је окривљени И.В. кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. КЗ и кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ извршио 20.05.2003. године и да је за ова кривична дела запређена новчана казна или затвор до три године.

Надаље, одредбом члана 103. тачка 6. КЗ предвиђено је да се кривично гоњење не може предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године (релативна застарелост кривичног гоњења), а одредба члана 104. став 6. КЗ-а прописује да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења (апсолутна застарелост кривичног гоњења), то је, имајући у виду наведене одредбе, због протекла времена, дана 20.05.2009. године, након доношења првостепене пресуде наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Будући да је другостепена пресуда донета дана 04.08.2009. године, када је већ била наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за наведена кривична дела, то се основано захтевом за заштиту законитости указује да је другостепени суд на штету окривљеног повредио кривични закон - 369. тачка 2. ЗКП-а, доносећи цитирану пресуду, јер више није било места даљем вођењу кривичног поступка и доношењу пресуде којом се првостепена пресуда потврђује. Стога је Врховни касациони суд преиначио обе правноснажне пресуде и одбио оптужбу против окривљеног И.В. применом члана 354. тачка 3. ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује се и да је првостепеном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, јер је изрека пресуде неразумљива и противречна сама себи у погледу чињеница и околности које чине

законска обележја кривичних дела за која је окривљени оглашен кривим том пресудом.

Првостепени суд је у чињеничном опису кривичних дела у изреци пресуде навео да је окривљени одузео предметно путничко возило у намери да тим присвајањем прибави себи противправну имовинску корист, иако је умишљај код овог кривичног дела управљен на коришћење туђег моторног возила без пристанка овлашћеног лица, а затим да је из истог возила одузео одређене покретне ствари оштећеног, не означавајући да је и то учинио са намером да присвајањем ових ствари прибави себи противправну имовинску корист, што је изреку пресуде учинило неразумљивом и противречном самој себи, због чега је остало нејасно да ли је окривљени одузео возило и тиме извршио кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ, или кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 1. КЗ, и кривично дело крађе из члана 203. став 1. КЗ, односно на који део радње окривљеног се односи намера прибављања противправне имовинске користи.

Налазећи да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, у погледу повреде закона из члана 369. тачка 2. ЗКП у вези члана 103. тачка 6. и члана 104. став 6. КЗ, Врховни касациони суд је, са изнетих разлога, на основу члана 354. тачка 3. ЗКП-а одлучио као у изреци ове пресуде, чиме је одлучивање о истакнутим повредама кривичног поступка у првостепеној пресуди беспредметно, па је само наведено у образложењу пресуде овог суда у чему је садржана нејасноћа и неразумљивост чињеничних утврђења првостепеног суда.

С обзиром да је овом пресудом одлучено да се оптужба према окривљеном одбија, то је на основу члана 197. став 1. ЗКП-а, одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116 од 22.12.2008. године) и члана 425. став 1. ЗКП-а одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Председник већа-судија,

Весна Веселиновић, с.р.

Анђелка Станковић, с.р.